

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2824/2019
03.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, парници из радног односа тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Милојичић адвокат из ..., против туженог ГГ чији је пуномоћник Младен Домазет адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1746/18 од 31.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 03.10.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1746/18 од 31.08.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 625/18 од 15.03.2018. године, усвојен је тужбени захтев тужилаца (став први изреке), обавезан тужени да тужиоцима на име неисплаћене отпремнине исплати износ од 390.095,00 динара са законском затезном каматом од 01.10.2005. године до исплате (став други изреке) и да им надокнади трошкове поступка у износу од 100.524,79 динара са законском затезном каматом од дана извршности до исплате (став трећи изреке).

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1746/18 од 31.08.2018. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П1 625/18 од 15.03.2018. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 395. ЗПП.

Решењем Р4 16/19 од 04.09.2019. године Апелациони суд у Новом Саду није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији на основу члана 395. ЗПП.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09 – у даљем тексту: ЗПП), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и

87/18), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, кад је по оцени Апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из одредбе члана 395. ЗПП произилази да Врховни касациони суд одлучује о изузетној ревизији само под условом да такво одлучивање предложи апелациони суд, након оцене допуштености ове ревизије из неког од наведених разлога.

У конкретном случају, решењем Апелационог суда у Новом Сад није предложено одлучивање о ревизији туженог као о изузетној ревизији, а вредност предмета спора од 390.095,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе 03.08.2007.године (члан 23. став. 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку - „Службени гласник Републике Србије“, број 55/14), због чега је применом члана 404. раније важећег Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић